

tilstede. Jeg anerkjender denne Betragtningens Rigtighed i Kraft af den Betragtning, jeg har, at Havnevesenet og Kjøbenhavns Havneforholds legale Stilling bør opretholdes saaledes, som den for Tiden er; men jeg skjønner ikke rettere, end at netop dette, at Havnen har en saadan Stilling, kunde exploiteres paa en for Forsvarets Udvikling høist hensigtsmæssig Maade, og det er det, man ikke har gjort ved den Transaktion, der her er foregaaet. Derfor har jeg udtalt min afvigende Mening og ogsaa ved mine Afstemninger lagt denne afvigende Mening for Dagen. Naar jeg nu ikke deltager i at stille Ændringsforslag om paany at negte de 5,500 Kr., der er Tale om at bevilge — jeg hænger mig ikke i det Spørgsmaal, om det er en Gjenbevilling eller en ny Bevilling, det er, som den ærede Krigsminister udtalte ved en tidligere Behandling, fuldstændig underordnet, jeg skjønner egentlig ikke, at det er nogen Gjenbevilling, men det er, som sagt, et underordnet Spørgsmaal —, saa er det ikke, fordi min Opfattelse af dette Forhold paa nogen Maade er forandret, men det er, fordi de ærede Medlemmer, der have stemt sammen med mig ved dette Spørgsmaals Afgjørelse ved tidligere Behandlinger her i Ætinget, nu føre Forhandlingerne ind paa et Omraade, som jeg ikke vil være delagtig i at føre Forhandlingerne ind paa. De reise nu i den 11te Time et Spørgsmaal, som, hvis det skulde have været reist, med samme Grund kunde have været reist, da vi første Gang behandlede Lillægssbevillingsforslaget, enten her i Ætinget eller i Udvalget, og der var givet ligesaa fuldgjældig og ligesaa tilstrækkelig Leilighed dertil ved den tidligere Forhandling, som der nu er givet, men jeg skal, da den ærede Formand ikke vil tillade — og jeg finder det rigtig — at man kommer ind paa Forhandlingerne i Finantsudvalget, dog sige dette, at de ærede Herrer, som nu reise dette Spørgsmaal, have havt den samme Leilighed paa tidligere Stadier til at reise den samme Forhandling, men de have baade i Udvalget og udenfor det indtaget en saadan Stilling overfor Spørgsmaalet, at jeg ingen Grund havde til at antage, at de vilde komme ind paa den hele Række af Betragtninger, som blev gjort gjældende af forskellige Talere i Mødet iqaar. Jeg deltager derfor ikke med de Herrer i at stille dette Forslag. Med Hensyn til min Afstemning i denne Sag skal jeg gjentage, at min Opfattelse af denne Afgjørelse ikke paa nogen Maade er forandret, og jeg er endog efter alle de Dplysninger, hvoraf jeg er kommen i Besiddelse i den senere Tid — jeg skal her indskyde den Parenthes, at man ikke kan finde det uberettiget, at man, naar saadanne Dplysninger ikke have foreligget, skaffer sig dem paa en anden Maade — bleven bestyrket i en forøget Grad i, at

min Opfattelse af dette Forhold er ikke alene berettiget, men rigtig, at den er rigtig deri, at Forsvarets Interesser ikke ere tilstrækkelig varetagne ved den Transaktion, der er stet. Man har imidlertid foregrebet, at man kan komme til en anden Afgjørelse, vi ere nu bundne ved den, der er truffen. Det er slaaet fast, at der bliver anlagt et Batteri paa dette nye omtalte Punkt ude ved Kalkbrønderiet, og i dette Dieblik er der kun Tale om, hvorvidt der skal anvendes 5,500 Kr. mere eller mindre til dette Værks Fuldførelse. Da Forholdet nu, det erkjender jeg, stiller sig saaledes, vil jeg ikke paa nogen Maade — det kan iøvrigt betragtes som betydningsløst, jeg forlanger ikke, at man skal lægge stor Betydning deri — kunne stemme for, at en saadan Bevilling gives, og derved give min Sanction til, at det er rigtig, som her foretages; men paa den anden Side vil jeg, da Forholdet nu stiller sig, som det gjør, heller ikke bidrage yderligere til, at der erhverves disse 5,500 Kr. mindre til Kalkbrønderifortets Fuldførelse. Jeg vil derfor ved den Afstemning, der nu senere forestaar, afholde mig fra at stemme over dette Spørgsmaal, jeg vil sige: Stemmer ikke.

Winther: Det glæder mig at høre af den sidste ærede Talers sidste Udvikling, at der er Udset til, at vi ikke faae noget Fort paa Middelgrunden. Ganske vist sagde det ærede Medlem, at han vilde rette sine Bestræbelser paa at faae anlagt et Fort paa Middelgrunden, det skulde for Fremtiden være hans Hovedbestræbelse, hvis han vedblev at være Medlem af denne Forsamling. Men da han isorveien havde sagt, at Regjeringen ikke kunde have noget Saab om at overbevise Repræsentationen om det Heldige i et saadant Fort, som kostede saa mange Millioner Kr., saa haaber jeg, at det lige saa lidt skal lykkes det ærede Medlems Bestræbelser som Regjeringens at overbevise Repræsentation om dette Forts Hensigtsmæssighed. Stubbefortet har det ærede Medlem jo nu opgivet, og det glæder mig, ihvorvel jeg har afholdt mig fra at stemme i dette Spørgsmaal tidligere. En helt anden Sag vilde det jo være, dersom jeg nu kunde være vis paa, at vi paa eensgang kunde bliue af med disse to Forter. (Din sen: Vi have intet af dem) Jeg mener i Fremtiden, jeg veed nok, at vi ikke have dem, da behøvede jo det ærede Medlem ikke at virke for, at vi skulde faae det ene af dem. Jeg troede, jeg talte her for en Forsamling, der vidste Besked om, hvilke Forter vi have, og hvilke vi ikke have. Disse Rettelser til mig kunne de Herrer derfor godt spare. Det er imidlertid ikke med Hensyn til denne Sag, jeg ønsker at tale. Det, der har bevæget mig til at tage Ordet under denne Forhandling, er den historiske Udvikling, som den